

Efter hele den foranstaaende Udvikling vil det vistnok være forstaaeligt, at Flertallet efter saaledes at have gennemgaaet begge Rækker af Forslag vedblivende maa anse Folketingets for langt de bedste, men selvfølgelig er man fuldt ud villig til om ethvert Punkt at træde i en imødekommende Forhandling med Landstinget i et Fællesudvalg og til med aabent Øre og redebont Sind at lytte til alle de Modbetragtninger, som imod foranstaaende maatte blive gjort gældende. Som allerede nævnt er det aldeles ikke Flertallets Opgave at faa visse bestemte Forslag til at trænge igennem, men det søger udelukkende sin Opgave i at naa til den for hele Landet og for Befolkningen i det hele bedste og muligt retfærdige Skattereform. Under Fastholdelse af dette Maal er der ikke et eneste Punkt i Reformen, hvor Flertallet ikke er rede til at tage ethvert Forslag eller Ændringsforslag under den grundigste og mest imødekommende Overvejelse og ganske særligt skal man nævne, at en direkte Ophævelse af Statskatterne i Stedet for deres Oversførelse til Kommunerne saa lidt vil være Flertallet fremmed, at man tværtimod i den parlamentariske Skattekommission har forhandlet saavel herom som om Værdibeskatning til Kommunerne (Skattekommissionens Beretning Pag. 9) og i saadan Anledning ogsaa har indhentet Oplysninger, men da det, særlig i Slutningen af Juli og i August, mere og mere viste sig, at Bestræbelserne for at naa til fuld Enighed sandsynligvis vilde krones med Held, lod man disse Tanker falde, væsentlig i den paa Landstingets tidligere Stilling grundede Formening, at Kravet om deres Gennemførelse kunde blive en Anstødssten for den hele Skattereforms hurtige Gennemførelse.

Naar Flertallet herved indstiller til Folketinget at vedtage Lovforslagene uforandrede i den Skikkelse, hvori Folketingets Lovforslag vedtoges ved 3die Behandling, saa maa der altsaa deri ikke paa nogen Maade ses nogen definitiv Fastholden af dem, men alene Formeningen om, at man ad denne Vej, fremfor at stille detaillerede Ændringsforslag til Landstingets Forslag, vil hurtigst naa til den Forhandling imellem de to Ting i Fællesudvalg, som fra alle Sider ønskes og at man ad den Vej lettere opnaar at undgaa at skabe ny Uenighedspunkter.

Over for Landstinget er det usornødent at tilføje nogen nærmere Begrundelse af, at Flertallet føler sig forvisset om, at det andet Ting vil gaa til Forhandlingen i Fællesudvalg med samme gode og redebonne Villie som Flertallet, og at dette derfor ogsaa føler sig forvisset om, at Landstinget vil ile med at foranledige Tiendeloven indbragt i Fællesudvalget, for saa vidt den ikke skulde findes egnet til umiddelbar Vedtagelse i Landstinget.

Udvalgets Medlemmer H. Holm, N. S. Larsen og Neergaard, som i meget kunne slutte os til Flertallets Kritik af Landstingets Skatteforslag og fuldt ud tiltræde samme Flertals Slutningsbemærkninger angaaende Villighed til i et eventuelt Fællesudvalg at vise den videst mulige Imødekommenhed over for modstaaende Ansøuelser, for saaledes at naa et Resultat af de langvarige Forhandlinger angaaende denne Sag, kunne kort betegne vort Standpunkt saaledes:

Vi foretrække den af Landstinget foreslaaede Afskrivning af de faste Ejendoms-skatter fremfor en Oversførelse af disse til Kommunerne. Man opnaar gennem Afskriv-